

er det en saadan Række af Embedsmænd i denne Branche, at man dog maatte kunne gøre Regning paa, at der i Marenes Løb maatte kunne udbannes en Mand, der kunde overtage Ledelsen, naar den øverste Spids faldt af; saaledes gør man jo alle andre Steder, og det vilde ogsaa være langt naturligere, finder jeg, at der efterhaanden uddannedes en Mand, der kan overtage Ledelsen, naar den skal gaa over til andre, i Stedet for at gaa hen og vælge en Officer, som staar i en af Vaabenarterne. Vi se intet, der i Virkeligheden særlig anbefaler denne Udvej, som her er søgt af Krigsministeren, nemlig at tage en Oberst et andetsteds fra og indsætte ham som Generalintendant. Vi vilde jo paa den Maade i Løbet af 1. Mar. saa 2. Generalintendant: den gamle, som tidligere var det, og den ny, som skal gaa i Lære hos ham, indtil han bliver dygtig nok til at overtage Bestillingen. Der er derfor ingen Grund for os til at bevilge disse 4,400 Kr.; Ministeriet maatte kunne finde en Mand, som var egnet til at overtage denne Plads, hvis det vil se sig rigtigt om for at finde ham; derom føle vi os overbeviste. Der er jo ikke nogen Nødvendighed for, at i alt Fald en af de 3 Stabsintendant er ikke skulde være kvalificeret til at overtage Posten som Generalintendant. Det er ogsaa i og for sig ganske mærkeligt, at vi her skulde give vort Bifald til at lønne en Mand, for at han skal gaa i Lære 1. Mar. for at sætte ham i Stand til at indtræde i et saa stort lønnet Embede, som dette er — Lønnen stiger nemlig til 7,000 Kr. Derfor er det vor Overbevisning, at vi gøre vel i at nægte disse 4,400 Kr., da denne Udgift paa ingen Maade kan siges at være en Følge af de bestaaende Love, og vort Standpunkt har over for Krigsministeren altid været det, ikke at gaa med til Bevillinger til dette Ministerium, naar de ikke udtrykkelig fordres i Henhold til de bestemte Love. Nu sagde den ærede Ordfører nok, at vi burde gøre det, fordi det havde en stor Interesse for det værnepligtige Mandstab, at man fik en saadan Oberst til at gaa i Lære hos Generalintendanten i 1. Mar., saa han fik en særlig Uddannelse. Det er et Bevis, synes mig, som er temmelig søgt. Jeg finder det aldeles afgjort, at det værnepligtige Mandstab aldeles intet vil mærke dertil, aldeles intet vil føle til, om man tager en saadan Oberst, og lader ham gaa i Skole 1. Mar., eller der ansættes en Officer eller en anden Embedsmand, der staar eller har været i Hæren — over for det værnepligtige Mandstab har det aldeles ingen Betydning. Der er ikke Tale

om andet end, at naar Krigsministeren gaar den Vej, som synes mig at ligge lige for, og udnævner en af Stabs- eller Oberintendanterne til Generalintendant, saa maatte denne Sag kunne gaa lige saa godt. Nu siger den ærede Minister ganske vist, at man havde udset en Oberintendant til at indtræde i denne Post, men Manden er død. Ja, det kan jo være, jeg tvivler slet ikke om, at man havde udset en Oberintendant, og at Manden er død, men det skulde dog være mærkeligt, om der ikke skulde være en eneste ellers, der kunde bruges til denne Post. Skulde af alle de nuværende Oberintendantter, foruden Stabsintendantterne, ikke en eneste være kvalificeret til denne Post? Disse Grunde have været nok for os til at modsætte os denne Bevilling, og vi anbefale derfor det høje Ting paa det Punkt at følge Mindretallet og stemme mod dette Endringsforslag. Der er ingen Anledning for Folketinget til paa dette Punkt at følge Mæltallet, og jeg vil haabe, at det høje Ting dog i det mindste for en Gangs Skyld vælger den anden Vej og følger Mindretallet, især da det er en saa fornuftig Endring, vi anbefale Tinget.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal ikke udtale mig om „Gengangerne“, som de ere blevne kaldte. Jeg finder ikke nogen Anledning dertil, da man saa tit har udtalt sig om de samme Punkter. Jeg skal kun lige over for den ærede sidste Talers Bemærkning om, at Gendarmerikorpset er kommet dumpende bag efter, udtale, at det ikke hidrører fra, at der i Krigsministeriet har hersket nogen Tvivl, om man skulde stille Forslaget op eller ikke; det beror paa en Tilfældighed. Jeg ved ikke, om det ligger hos Bureauet, eller hvem det maa tilskrives, men det ærede Medlem kan jo i Bilaget læse den Skrivelse, hvormed man har sendt Endringsforslagene, og deriblandt findes ogsaa Gendarmerikorpset. Jeg skal dernæst med et Par Ord omtale Endringsforslaget angaaende en Officer af Oberstklassen under Generalintendanturen, et Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler udtalte sig ret vidtløftigt om, men som jeg skal omtale ganske kort, idet jeg i alt væsentligt kan henholde mig til den ærede Ordfører. Jeg skal for det første rette en Fejtagelse; det beror nemlig paa en Fejtagelse, naar det af det ærede Medlem blev sagt, at Generalintendanten skal gaa af, naar han er halvsjæds. Det er egentlig ikke Meningen, for Generalintendanten eksisterer for saa vidt ikke nogen Aldersgrænse; men naar en Mand bliver 70 Aar, er det naturligt, at han gaar af,